

॥१॥ पत्रे ॥
॥१३॥

॥गीताज्ञानदेवीअध्या॥१२॥

(१)

श्रीसच्चिदानंदरूपेण ॥ जयजयशुद्धे । उदारेप्रसिद्धे ॥ अनावृत्तआनंदो ॥ वर्षतिर्यो ॥ १ ॥
विषयव्याकेंमिठी ॥ दिन्हलयाउत्तणेंनाहंदाटी ॥ तेंतुंसेयानिगुरुद्वपादिवी ॥ होयनिर्विषा ॥ २ ॥
तरिकवणातेंवोतापयोळी ॥ कैशेनिवोशोकजाळी ॥ जरिप्रसादसकलुळी ॥ पुंयेसिमाये ॥ ३ ॥ २ ॥
योगसुखाचेसोहळे ॥ शेवकांतुसेनिस्नेहाळे ॥ सोहंसिद्धीचेलळे ॥ पाळिसीतुं ॥ ४ ॥ आधात्रा
कीचावर्कें ॥ वाढविसीअतिकौतुकीं ॥ हृदयाकाशपलुकीं ॥ हालविसीनिजे ॥ ५ ॥ प्रत्यक्ज्याति
चीवोवाळणीं ॥ करिसीमनपवनाचींखेळणीं ॥ आत्मसुखाचींबाळलेणीं ॥ लेवविसीतुंमाये ॥ ६ ॥
सतरांरियेचेंस्तन्यदेशी ॥ अनुहातावाहलुरुगासी ॥ समाधिबोधेंनिजविसी ॥ बुसाउनि ॥ ७ ॥
म्हणौनिसाधकांतुंमाउली ॥ पिकेसारस्वततुसांपाउली ॥ ययाकारणेंमीसाउली ॥ नसंडी
तुझी ॥ ८ ॥ अबोसहुकुरियेद्वपादृष्टी ॥ तुसेंकारुण्यजयातेंअधिष्टी ॥ तोसकळविद्यांचिये
सृष्टी ॥ धात्राहोये ॥ ९ ॥ म्हणौनिध्वंवेश्रीमंते ॥ निजजनकलपलते ॥ आज्ञापिजोमाते ॥ प्रबंध
करणी ॥ १० ॥ नवरसांफरवींसागर ॥ कनवींरत्नाचेउचितआगर ॥ भावार्थाचेगिरिवर ॥

(2)

गीता०

॥१॥

नि फलवां माये ॥११॥ साहित्य सो नयां चिया खाणीं ॥ उद्युतवां देशिये चिया नक्षो ॥ ॥११॥
विवेकवल्ली चिळावणी ॥ होंदेयीं सेंघ ॥१२॥ संवाद फळ निधानें ॥ प्रमेयाचीं उद्यानें ॥ लांवीं मू
णें गहमे ॥ निरंतर ॥१३॥ पाषांडांचे दरकुटे ॥ मोडवीं वाग्वाद अकांटे ॥ कुतर्कांचीं डुष्टें ॥ सा
वजे फेडें ॥१४॥ श्री हृष्ट गुणी माते ॥ सर्वत्र करी सरते ॥ माणिवेबें सवीं श्रोते ॥ श्रवणा चिये ॥१५॥
महाटिये चानागरी ॥ ब्रह्म विद्येचा सुकाळ करी ॥ येणें देणें सुख चि वेहूं ॥ होंदेयीं जगा ॥
॥१६॥ तुं आणुले निस्तेह पलुवे ॥ माते पांधुर ॥ विसाल सदैव ॥ तरि आतां चि हे आधवे ॥ नि
र्मि न माये ॥१७॥ इये विनवणी ये सादें ॥ अखळो किलें गुरु ह्म पाहणी ॥ म्हणे गीतार्थें सां ॥ उ
ठें ॥ नबोले बह ॥१८॥ तेथें जी जी महा प्रसाद ॥ म्हणो निसविया जाला स्वानंद ॥ आतां नि
गेपी जे ल प्रबीध ॥ तो अवधारि जो जी ॥१९॥ श्लोक ॥ अर्जुन उवाच ॥ एवं सतत यत्ताये म
त्ता स्वां पर्य पासते ॥ ये चाप्यक्षरमव्यक्तं तेषां के योग वित्तमाः ॥१॥ टिका ॥
तानि सव ॥ ताधिनाज ॥ जो सोमवंशी विजय ध्वज ॥ बोलता जाला आत्मज ॥ पंडु नृपा

॥२३॥

॥१॥

२०॥ ह्मछातें म्हणे अवधारिलें॥ आपण विश्वरूप मज दाविलें॥ तव नवल म्हणो नि
 स्यालें॥ चित्तमाझे॥ २१॥ आणि इये ह्मछ मस्तकीची सवे॥ यया लागी सोय धरिडी जिवें॥ तव
 नको म्हणो निदेवें॥ वारिलें माते॥ २२॥ तरिव्यक्त आणि अव्यक्त॥ हेतुं चिये कनिष्ठांत॥ सक्ति
 पाविजे व्यक्त॥ किं अव्यक्त योगें॥ २३॥ इया दोही चि जी वाटा॥ तु तें टाकावया वेकुंठा॥ व्यक्ता
 व्यक्त दाहवटां॥ रिधिजे जेथें॥ २४॥ पै जे वानिसे रातुका॥ ते चि वेगळ्याही वाळयेका॥
 म्हणो नयेक दे दिया आणि व्यापका॥ सरिसा पाउदरेवां॥ २५॥ अमृताचा सागरां॥ जे लोपे
 सामर्थ्याची शोरी॥ ते चि देख मृत लहरी॥ चुळयेका॥ २६॥ हे कीरमाझा चित्ती॥ प्रतीति धांधी
 जा निरुती॥ परिपुसणें तें योगपति॥ यया चि उगरी॥ २७॥ जे देवा तुम्ही नावेक॥ अंगिकारि
 लें होतें व्यापक॥ तें साचकं कौतुक॥ जाणावया॥ २८॥ तरि तुज लागी कर्म॥ तुं जयाचे पं
 रम॥ सक्ती सिमनो धर्म॥ विकुनि घातले॥ २९॥ इत्यादि सर्वां ही परी॥ जे सक्त तु तें हरी॥ कां
 धो नियां जिहारी॥ उपासितो॥ ३०॥ आणि जें प्रणवो पैली कडे॥ वेखरी सजे कां नडे॥ कायस

॥ गीता ॥
॥ २ ॥

याही सांकडे नोहेचि जेवस्त ॥ ३१ ॥ ते अक्षर जी अव्यक्त ॥ निर्दोष देवा रहित ॥ सोहं सा
वे उपाशित ॥ ज्ञानिये जे ॥ ३२ ॥ तयां आणिली सक्तां ॥ ययां ये रयेनां मा जि अर्नता ॥ कवण
योग तत्वता ॥ जाणितला सांघें ॥ ३३ ॥ यया किरीटी चिया बोला ॥ तो जग द्वंधु तोषला ॥ म्हणे
होय प्रभसला ॥ जाणसी करूं ॥ ३४ ॥ श्लोक ॥ श्री कृष्ण बानुवाच ॥ मय्या वेद्य मनोये मां नि
त्ययक्ता उपासते ॥ श्रद्धया परयोपेतास्ते मे यक्ता तमा मताः ॥ ३५ ॥ टिका ॥ तरि अस्तगि
रिचा उपकंठं ॥ रिघालियां रवि बिंबापावं ॥ मजि जे विकीरीटी ॥ संचरती गा ॥ ३६ ॥ कां वर्षा
काळी सरिता ॥ जेसी चढां लगे पांडु सुता ॥ तेसी दुणेही वेहं सजतां ॥ श्रद्धा दिसे ॥ ३७ ॥ परिटा
कळीयां हं सागर ॥ जेसा मार्ग लोयावा अनार ॥ तिये गंगे चिये ऐसा पडि सर ॥ प्रेम सावा
॥ ३८ ॥ ते सें सर्वे द्रियां सहित ॥ मज माजि सुनिश्चित ॥ सात्रि दिवसन म्हणत ॥ उपासिती जे ॥
॥ ३९ ॥ श्रद्धा परी जे सक्त ॥ आपणापें मज देत ॥ ते मां योगयक्त ॥ परम मानी ॥ ४० ॥ श्लोक ॥
ये त्वक्षरमनिर्दिश्यमव्यक्तं पर्युपासते ॥ सर्वजगमचिंत्यं च कूटस्थमचलं ध्रुवं ॥ ४१ ॥

॥ २३८ ॥

॥ अद्या ॥
॥ १२ ॥

आगिचे को जांवा ॥ आकटो निसोहं सावा ॥ शोबंती निरावयवा ॥ अक्षरासी ॥ ४० ॥
 जेथें मनाची नखी नलो ॥ बुद्धीचा हा दिगी नरिघे ॥ तें इंद्रियां की रजोगें ॥ होयी लकायी ॥
 ४१ ॥ परिध्यानाही कुवाडें ॥ म्हणो नये के गायी न संपडे ॥ व्यंसीय माजिवडें ॥ कवणि ॥ ॥ ॥
 ही नोहे ॥ ४२ ॥ जया सर्वत्र सर्वपणें ॥ सर्वोही काळी असणें ॥ जें पावो निचिज्ञान ॥ हिं
 पुटी जाळें ॥ ४३ ॥ हे होय नानोहे ॥ जें नाही ना अहे ॥ जया म्हणो निउपाये ॥ सजता चि
 ना ॥ ४४ ॥ जें टळे नाचजे ॥ सारें ना मेवें ॥ तें आपुले निचिबळे ॥ आंगविलें जिहं ॥ ४५ ॥
 श्लोक ॥ सन्नियम्येंद्रियग्रामं सर्वत्र समबुद्धयः ॥ तेषां भुवति मामेव सर्वस्मिन्
 हितेयताः ॥ ४६ ॥ टिका ॥ वेराग्य महापावकें ॥ जाळूनि विषयांची कटकें ॥ आध्यापिळी
 तवकें ॥ इंद्रियें धरिळी ॥ ४७ ॥ माग संयमाची ताटी ॥ सुनी सुनडिळी ॥ उफराटी ॥ इंद्रि
 ये कोंडिळी कपाटी ॥ हृदयाचा ॥ ४८ ॥ अपानाच्या कवाडा ॥ छाउनि आसन मुद्रा
 सुहाडा ॥ मुखबधाचा हुडा ॥ पन्ना शिळा ॥ ४९ ॥ आशेचे लागाती डोले ॥ अधर्माचे

(६)

॥ गीताज्ञा ०
॥ ३ ॥

ते १

कडे झाडिले ॥ निद्रेचें शोधिलें ॥ काळवर्षीं ॥ ४९ ॥ वज्राग्निचा ज्वाळी ॥ करुनि अ
यान धातुचि होळी ॥ व्याधीचा सिसाळी ॥ पुजिलें यंत्रें ॥ ५० ॥ मग कुंडली येचा
टेंभा ॥ आधारों केडा उभा ॥ तियाचो जविला प्रभा ॥ निमथावे हंडी ॥ ५१ ॥ नवदा
राचाचो चाकिंकी ॥ बाणुनि संयतची आडवकी ॥ उघडली सिडकी ॥ ककारां
तिची ॥ ५२ ॥ येथें प्राणवाक्तीचा मुंडो ॥ प्रहारुनि संकल्पाचे मेंढे ॥ मनोमहैसाचे
निमुंडें ॥ दिन्हली बळी ॥ ५३ ॥ चंद्रसूर्याबुसावणी ॥ करुनि अनुहाताची सुडा
वणी ॥ सतराविंयेचें पाणी ॥ जितलें वेगें ॥ ५४ ॥ मग मध्यमा मध्यविवरे ॥ तें पां
कोरिवें दादरें ॥ टाकिली चवरे ॥ ब्रह्मरंध्राची ॥ ५५ ॥ वरिमंकारांत सोपान ॥ तें हं
साधुनियांगहन ॥ काखेसुनि गगन ॥ सरलें ब्रह्म ॥ ५६ ॥ ऐसे निजे समबुद्धी ॥
गिळावया सोहं सिद्धी ॥ आंगविताति निरवधी ॥ योगदुर्गे ॥ ५७ ॥ आपुलिया
साटोवाटी ॥ घेत शुन्य उठा उठी ॥ तेही मातें चिकिरीटी ॥ पावती गा ॥ ५८ ॥ श्लोक ॥

॥ अध्या ०
॥ १२ ॥

॥ ३३९ ॥

॥ ३ ॥

कुशोधिकतरस्तेषामव्यक्तासक्तचेतसी॥ अव्यक्ताहिगतिर्दुःखदेहवद्विर
 बाध्यते॥ ५॥ टिका॥ वंचौनियोगबलं॥ आधिककाहंमिले॥ ऐसेनाहंआगले॥
 कष्टचित्तया॥ ५१॥ जिहं सकलभुतांचाहितं॥ निरालंबीअव्यक्तं॥ पसरिल्याशक्ती
 सक्तीविण॥ ५०॥ तयांमहेन्द्रादिपदे॥ करितातिवाटबंधे॥ आणिरिद्धीसिद्धीचं
 दैहे॥ पडेरनिगती॥ ५१॥ कामक्रोधाचेविलग॥ उदावतिअनेरा॥ आणिशून्येंसी
 आंरा॥ जुंझावेंकी॥ ५२॥ तान्हेलियांतान्हरियावी॥ भुकेलियांभूकचिरवावी॥ आ
 होरात्रवावी॥ मवावावावा॥ ५३॥ उनिदेयाचेंपहुडणें॥ निरोधाचेंवेल्हावणें॥ झाडां
 सींसाजणें॥ चाडावेंगा॥ ५४॥ सितगावेदावे॥ उहपेपांधुरावे॥ वष्टिचियाअसावे॥
 धरामाजि॥ ५५॥ किंबहुनापांडवा॥ हाअग्निप्रवेशनीचनवा॥ भातारेविणकरावा॥
 तोहायोगा॥ ५६॥ येथेंस्वप्नांचेकाज॥ नाबापिकेचेंव्याज॥ परिमरणेंसींजुंझा॥ नीचन
 वे॥ ५७॥ ऐसेंमरुहनितीख॥ कांधोंटवेकटतेंविख॥ डोंगरगिळितांमुख॥ नफाटेकाय॥ ५८॥

॥ गीता ॥
॥ ४ ॥

चि०

महणोनियो गाधिया बाटा ॥ जे निघाले गा सुभटा ॥ तयांडुःखाचां सेल बांटा ॥ सागा
आला ॥ ६९ ॥ पाहे पांढो हाचे चणे ॥ बोंचरां पडती खाणे ॥ तयातें पोट भरणे ॥ की प्रा
णें शुद्धि म्हणे ॥ ७० ॥ म्हणोनिसमुद्र बाही ॥ तरणें आंधी केंही ॥ कोंगरा नामा जिपायें ॥
खोलि जत धसे ॥ ७१ ॥ वळवळयां नगाचीं थारी ॥ आंगां नलरातां कावी ॥ सूर्याची पांठ
टी ॥ कां होयगा ॥ ७२ ॥ याला गिपांगुळां हेरा ॥ नवे वायसी पांडवा ॥ ते विदेह वंतां जिवं ॥
अव्यक्तों गति ॥ ७३ ॥ ऐसाही जरी धिक्सा ॥ बांधो नियां आकाशा ॥ झोंबती तरि कुशा ॥
पात्र होती ॥ ७४ ॥ श्लोक ॥ येतु सर्वाणि कर्माणि मयि सन्यस्य मत्परः ॥ अनन्यो
नैव योगेन मां ध्यायंत उपासते ॥ ६॥ टीका ॥ म्हणोनिये रते पार्था ॥ नेणती चिहेव्य
था ॥ जे कां सक्ति पंथा ॥ बोळाले ॥ ७५ ॥ कर्में द्रियें सुरेवं ॥ करिती कर्में अशेषें ॥ जियें
बांधवें विरोधें ॥ सागा आला ॥ ७६ ॥ विधीतें पाळितो ॥ निषेधातें गाळितो ॥ मज देउ
निजालितो ॥ कर्म फळें ॥ ७७ ॥ रियापरी गा पाहें ॥ अर्जुना माझा गायें ॥ सन्यसुनि

॥ अच्युत ॥
॥ १२ ॥

॥ २४० ॥

॥ ४ ॥

नाहं॥ करीती कर्म॥ ७८॥ आणिकही जें जें सर्व॥ कायिक वाचिक मानसिक साव॥
 तयां मी वांचोनि धावं॥ आनोति नाही॥ ७९॥ ऐसे जे मत्पर॥ उपासिती निरंतर॥ ध्यान
 मिसें घरा॥ माझे चि जाळे॥ ८०॥ जयांचिया आवडी॥ केळी मज सी कुळ वाडी॥ भोग मोक्ष
 वा पुंडी॥ त्याजि लो कुळे॥ ८१॥ ऐसे धन न्ययोले॥ जे विकळे जिवें प्रांगे॥ तयां काय येक
 रंग सांगे॥ जें सर्व मी करी॥ ८२॥ श्लोक॥ तेषामहं समुद्धर्त मत्स्य सी सार सागरात॥
 भवामि न चिरात्पार्थ मय्यावेशितचेतसां॥ ८३॥ टिका॥ किं बहुधा धनुर्द्धरा॥ जो ये मा
 त चिया उदरा॥ तो मातेचा सोयरा॥ केतु उपाया॥ ८४॥ ते विमीतयां॥ जैसे पसती ते सयां॥
 कळिकाळ नो कुनियां॥ घेत लापाटा॥ ८५॥ ये उर्वीत हं माझ्या सक्तां॥ धाणि संसारा
 ची चिंता॥ काय समर्थाची कांता॥ दैन्य राखी॥ ८६॥ ते सें ते माझे॥ कळव हे जाणिजे॥ का
 यिसे नही न लजे॥ तयांचे निमी॥ ८७॥ पै जन्म मत्स्यचा लाटी॥ झळ बंती या सृष्टी॥ देखो
 नियां पोटी॥ पाय रिघती॥ ८८॥ तया भव सिंधूचे निमाजे॥ कवणासि सयनु पजे॥
 येथें झनी माझे॥ सिती लहान॥ ८९॥ म्हणो निगा पांडुरा॥ यिया मूर्तिचा मेळावा॥ क

॥ गीताज्ञा ॥
॥ ५ ॥

नावा

रुनियां चिया गावां ॥ धावंत आलों ॥ ८९ ॥ नामाचा सहस्र वेहं ॥ नावा चिया अवधा
री ॥ सज्जुनियां सवंसावी ॥ ताकं जालों ॥ ९० ॥ सडे जे देखिले ॥ ते ध्यान कासे लाविले ॥
परिग्रही घातले ॥ तां बौवरि ॥ ९१ ॥ प्रेमाची पेटी ॥ बांधली येकाचा पोटी ॥ मगा निणिले
तटी ॥ सायुज्याचा ॥ ९२ ॥ परिभक्ताचे मिनावे ॥ चतुष्पदा दिवा घेवे ॥ वैकुंठिची ये
नाणिवे ॥ सरते केले ॥ ९३ ॥ म्हणो निगासता ॥ नाहो येकही चिंता ॥ तयांतें समुद्धर्ता ॥
आंधी मी सदा ॥ ९४ ॥ आणि जेव्हा चिकांसती ॥ मज दिधली चित्तवृत्ती ॥ तेव्हा चिम
जसुती ॥ तयांची जाली ॥ ९५ ॥ यया कारणें गावत राया ॥ हार्मत्रतुवां धर्मजया ॥ की
जे जोयया ॥ मार्गास जिजे ॥ ९६ ॥ श्लोक ॥ मय्येव मन आधत्स्व मयि बुद्धिं निवेश
य ॥ निवेशिष्यसि मय्येव भवत उर्ध्वं न संशयः ॥ ८ ॥ टीका ॥ तरि मन हे येक ॥ मा
झास्वरूपी वृत्तिक ॥ करुनि घाली निष्क ॥ बुद्धिही हे ॥ ९७ ॥ यियें दोहों सरिसी ॥ म
जमा जि प्रेमेंसी ॥ रिघाली तरि पावसी ॥ माते चितुंगा ॥ ९८ ॥ जरि मन बुद्धिये हं ॥ घर

॥ २४९ ॥

॥ अध्या ॥
॥ १२ ॥

॥ ५ ॥

केले माझा गयीं तरि सांगें मग काहीं तुं ऐसें उरे ॥ ९९ ॥ म्हणोनि दिवा पावेलें सवें
 धिते ज माळवे कांरि बिंबा सवें प्रकाश जाये ॥ १०० ॥ कां उचल लेया प्राणा सरिसीं
 इंद्रिये निघती जेसीं तैसा मना बुद्धी पासिं अहंकार ये ॥ १ ॥ म्हणोनि माझा स्वतः पं ॥ म
 न बुद्धि इये निघे पं ये तुले नि सर्व व्याप ॥ मों चि होसी ॥ २ ॥ यया बोला काहीं अनारि
 से नाहीं आपुंठी प्राण पाहीं वातु असे ॥ ३ ॥ श्लोक ॥ अथ चित्त समाधातुं नश क्रोधि
 मयि स्थिरं ॥ अस्यास योगेन ततो मामिह संतु धनं जय ॥ १ ॥ टिका ॥ अथ बाहे चित्त
 मन बुद्धि सहित ॥ माझा हातों अचुं बित नसकसी देवों ॥ ४ ॥ तरि गाऐसें करीं यया आ
 ठां पाहारां श्रीतरी ॥ मोटका निमिष फस ॥ देत जाय ॥ ५ ॥ मग जें जें काहीं निमिष ॥ देखेल
 माझे सुरव ॥ ते तुला लौले प्रागेच क ॥ विषयीं घेयिल ॥ ६ ॥ जैसा शरत्काळ निघे ॥ आणि
 सरिता बोहटां चि लगे ॥ तैसें चित्त काढेल वेगें प्रपंचों नि ॥ ७ ॥ कां पुनि वेहनि जेसें ॥ श
 शि बिंब दिवसें दिवसें ॥ हा पत आं वंसे ॥ नाहीं चि होये ॥ ८ ॥ तैसें सोगा आंतो नि निघतां ॥

(12)

॥ गीताज्ञा ॥

॥ ६ ॥

चित्तमजमाजि रिघता ॥ हलुहलु पांडुसुता ॥ मीचिहोसी ॥ ९ ॥ अगाधस्यासयोगाह
णिजे ॥ तोहायेकजाणिजे ॥ येणेंकाहोचि ननिफजे ॥ ऐसें नाहो ॥ ११० ॥ पैं अस्यासाचि न
बळें ॥ येकांगति अंतवाळें ॥ व्याघ्रसर्प प्रांजळें ॥ केळे येकां ॥ १११ ॥ विषकी अहासी पडे ॥ समु
द्री पायवाट जोडे ॥ येकां वाग्ब्रह्म थोकडे ॥ अस्यासें केळे ॥ ११२ ॥ म्हणो नि अस्यासासिका
हो ॥ सविया दुष्कर नाहो ॥ यया कारणें माझा ठायो ॥ अस्यासें मिळ ॥ ११३ ॥ श्लोक ॥
अस्यासेप्यसमर्थो सिमत्कर्मपवमो भव ॥ मदर्थमपि कर्माणि कुर्वन्सिद्धिमवा
प्स्यसि ॥ ११० ॥ टिका ॥ कां अस्यासाही लागी ॥ कसनाहो तुझा आंगी ॥ तरि अहासी ज
या आंगी ॥ तियाचि अस ॥ ११४ ॥ तरि इंद्रियें नकोडो ॥ भोगातें नतोडो ॥ अपि मानें सडो ॥ न
स्तजातिचा ॥ ११५ ॥ कुळ धर्मचाळो ॥ विधिनिषेध पाळो ॥ मासुरेकें तुज सरली ॥ दिन्ह
ली वसे ॥ ११६ ॥ परि मनें वाचा देहो ॥ जैसा जो व्यापार होय ॥ तो मी करित आहो ॥ ऐसें न म्ह
ण ॥ ११७ ॥ करणें कां न करणें ॥ हे आद्यवंतोचि जाणें ॥ विश्वचळत असे जेणें ॥ निंदेले

॥ अध्या ॥

॥ १२ ॥

॥ २४२ ॥

॥ ६ ॥

नि॥१८॥ उणेया पुनेयाचें काहं॥ उरों नेदी आ पुला गायी॥ स्वजाती चिकरु निघे
 यी॥ जिवित हें॥१९॥ माळियें जे उतें नेलें॥ ते उतें निवांत चि गेले॥ तथा पाणियां डेसे के
 ले॥ हे आवेगा॥१२०॥ येहवीं तहं सुषटा॥ हा उजु कां अकांटा॥ इया रथ खट पटा॥
 करित से काय॥२१॥ म्हणे निप्रवृत्ति आणि निवृत्ति॥ गियें बोझीं नेघो निमती॥ अखं
 उचित्तवृत्ति॥ आववा वामी॥२२॥ आणि कर्म जे जें निफजे॥ तें थोडें बह न म्हणिजे॥
 निवांता चि अर्पिजे॥ माझा गायी॥२३॥ डेसिया मद्रवना॥ तुंत नु स्यागीं अर्जुना॥ सायु
 ज्यसिद्धि सदना॥ मासिया येसी॥२४॥ श्लोक॥ अथैतदप्यत्राक्तोसि कर्तुं मद्योग
 माश्रितः॥ सर्वकर्मफलस्यागंततः कुरुयतात्मवान्॥११॥ टिका॥ नातर हें हं तुज॥
 नें देवे कर्म मजा॥ तहं गा तुं सजा॥ पांडुकुमरा॥१२॥ बुद्धी चिये पावो पोटी॥ कर्मा आ
 दिसे वटी॥ माते बांधणे किरीटी॥ दुवाडतरी॥२६॥ तरि हे हो असो॥ सांडि माझा अ
 तिसो॥ परिसंवीती सं वसो॥ बुद्धि तुसी॥२७॥ आणि जेणें जेणें वेळें॥ घडती कर्म सकळें॥

॥ गीता ॥

॥ ७ ॥

तयांचीं तियें फळें ॥ त्यजी तु जाये ॥ २८ ॥ वक्षकां वलु ॥ लोटती फळें आली ॥ तेसी
 सांडीं निफनली ॥ कर्में सिद्धें ॥ २९ ॥ परिमातें मनीं धरावें ॥ कांमज उद्देशें करावें ॥
 हें कांहीं चिन्को आघवें ॥ जा उं देखून्य ॥ ३० ॥ खडकीं जेसें वर्षले ॥ कां आगी माजि
 पेरिले ॥ कर्म मानों देखिले ॥ स्वप्न जेसें ॥ ३१ ॥ अगा आत्म जे चा विषी ॥ जेसा जि उनि
 राखिली ॥ तैसा कर्मों अशेषी ॥ निष्कर्म होयी ॥ ३२ ॥ वनहींची ज्वाळा जेसी ॥ वायां
 चि जाय आकाशी ॥ क्रिया जिगे दे तेसी ॥ शून्या माजि ॥ ३३ ॥ अर्जुना हा फळ त्यागा
 आवडे कीर आसला ॥ परियोगा माजि योगा ॥ धुरे चाहा ॥ ३४ ॥ येणें फळ त्यागें सांडे ॥
 तें तें कर्म न धरुदे ॥ ये केवळे चि झाडे ॥ वाझें जेसी ॥ ३५ ॥ तेसे येणें चि शरीरें ॥ शरीरा
 येणें सरे ॥ किंबहुना येन शरीरें ॥ चिरा पडे ॥ ३६ ॥ श्लोक ॥ श्रेयो हि ज्ञानमभ्यासात्
 ना ध्यानं विशिष्यते ॥ ध्यानात्कर्म फळ त्याग त्यागाच्छांतिरनंतरं ॥ १२ ॥ टिका ॥
 पें अभ्यासाचा पाउटी ॥ टाकिजे ज्ञाना किरीटी ॥ ज्ञानें येयिजे फेटी ॥ ध्यानाचि ये ॥ ३७ ॥

॥ २४३ ॥

॥ अध्यास ॥

॥ १२ ॥

मंगध्यानंसीरेवेवं॥देतीअधवेचिपाव॥तेकांकर्मजातसर्व॥डुरिठाके॥१३८॥क
 र्मजथेंडुरुवे॥तथेंफळत्यागसंसेवे॥त्यागास्तवआंगावे॥शांतिसगळी॥३९॥
 म्हणोनि येयावयाशांति॥हाचिअनुक्रमगासुभद्रापती॥अप्यासचिप्रस्तती॥का
 रणायेथें॥१४०॥अप्यासाहुनिगहन॥वाथोमगज्ञान॥ज्ञानापासोनिध्यान॥
 निशेषजे॥४१॥मगकर्मफळत्याग॥तेआनापासोनिचांग॥त्यागास्तवभोग॥
 शांतिसुखाचा॥४२॥ऐसियाइचावाटा॥इहीचिपेणासैसुटा॥शांतिचामाजिव
 गा॥टाकिळाजेणें॥४३॥श्लोक॥अट्टेष्टासर्वभूतानांमैत्रःकृपाएवच॥निर्म
 मोनिरहंकारःसमदुःखसुखदमो॥१३॥टिका॥मगसर्वभूतांचागयी॥द्वेषां
 तेंनेणिजेचिकाही॥आपपरनाही॥चैतन्यजेसा॥४४॥उत्तमातेंधरिजे॥कांधध
 मातेंअहेरिजे॥हेकाहीचिनेणिजे॥सुधाजेचि॥४५॥कांरायाचेंदेहचाळुं॥
 रंकातेंपरतेंअवगाळुं॥हेनेणेचिदुपाळुं॥प्राणपैगा॥४६॥गायिचीतपाहने॥

॥ गीतुज्ञा ॥
॥ ११ ॥

व्याघ्राविषहोउनि नानां ॥ हेनेणेचिपैकर ॥ तोयजैसें ॥ ४७ ॥ घरीचयामों दिवा ॥
पारिकेयां आंधार होआवा ॥ हेनेमणेचिपों उवा ॥ दीपजैसा ॥ ४८ ॥ तेसी आघवांचि
भूतमात्री ॥ येक पणाची मैत्री ॥ क्षेपची धात्री ॥ आपणपांचि जो ॥ ४९ ॥ आणि मों हे
भासनेणे ॥ मासें काहं चिन म्हणे ॥ सुख दुख जाणणे ॥ नाहं चि जया ॥ १५० ॥ तें वी
चि क्षमे लागी ॥ पृथ्वीचा पवाउ आंगी ॥ संतोषा उरंगी ॥ घर दिहले ॥ ५१ ॥ भोक् ॥
संतुष्टः सततं योगी यतात्मा दृढ निश्चयः ॥ मय्यर्पितमनो बुद्धिर्यो मद्भक्तः समे
प्रियः ॥ १४ ॥ टिका ॥ वार्षिचें विषासागर ॥ जेसाकां जळें नित्य निर्भर ॥ तेसा निरू
पकाचार ॥ संतोषिया जो ॥ ५२ ॥ वाउनि सापुली आणा ॥ धरी जो अर्त ठकवणा ॥ निश्च
यासि साचपणा ॥ जयाचे नि ॥ ५३ ॥ जीवपरमात्मा दोहं ॥ बैसले येके आसनं ॥ जया
चा हृदय फुवनें ॥ विराजत ॥ ५४ ॥ ऐसिया योग समृद्ध ॥ होउनि यां जो निरवधी ॥
अपमिनो बुद्ध ॥ माझा वायें ॥ ५५ ॥ आंत बाहेरी योग ॥ निर्वाजला ही चांग ॥ आणि

॥ २४४ ॥

॥ अथवा ॥
॥ १२ ॥

॥ ८ ॥

ये

मया दैवी अनुनागा ॥ सप्रेम जया ॥ ६६ ॥ अर्जुनागा तो विभक्ता ॥ तो वियोगी तो वि
 भुक्त ॥ तो बलुभामां कांत ॥ ऐसा पाटिये ॥ १६७ ॥ हे नाता आवडे ॥ मज जिवाचे निपाडे ॥ हे
 ही जेथे थोकेडे ॥ रूप करणे ॥ ६८ ॥ परिपटियंत याची काहाणी ॥ हे सुलची सरणी ॥ यि
 ये तवं न बोलणी ॥ परिबोलवी श्रुती ॥ ६९ ॥ म्हणो निगा आम्हां ॥ वेगो आली उपमा ॥
 ये रुवी काय प्रेमा ॥ अनुवाद प्रेमा ॥ ७० ॥ आतां प्रेमा हे किरीट ॥ पें प्रिया वियागो
 वी ॥ दुणाया बोली ॥ आवडी गा ॥ ७१ ॥ त्याही वरि विपाये ॥ प्रेम लस वादिये होये ॥
 तरितिये गोडिये सिप्पाहे ॥ कांटां ॥ ७२ ॥ म्हणो निगा पांडसुता ॥ तुंचि प्रिया
 मिश्रोता ॥ वरि प्रियाची वार्ता ॥ प्रसंग आला ॥ ७३ ॥ तरि आतां बोलो ॥ सलेया सुररीमी
 नलो ॥ ऐसे म्हणो निरेवंची डोळो ॥ लागले देव ॥ ७४ ॥ श्लोक ॥ यस्मान्नो द्विजते लोको
 लोकान्नो द्विजते च यः ॥ हर्षा मिर्षा यो द्वे गे मुक्तो यः स च मे प्रियः ॥ १५ ॥ टिका ॥
 मग म्हणो जाण ॥ त्या सक्ती चें लक्षण ॥ ज्यांमं अंतःकरणा ॥ वेसो घाली ॥ ७५ ॥ तरि

देवो १

॥ गीताज्ञा ॥
॥ ९ ॥

यासिंधुचे निमाजे ॥ जळचरांधाक नुपजे ॥ आणिलळ चरी नुसरिजे ॥ समुद्रजेवि
॥ ६८ ॥ तेविउत्ते न्मेजगे ॥ जयासिखंति नळते ॥ आणिलळाचे निषागे ॥ नशिणे लोक ॥ ६९ ॥
किंबहुना पांडवा ॥ शरीर जैसें अवयवां ॥ तें सानुसंगे जिवां ॥ जीवपणें जे ॥ ७० ॥ हे जगवि
देह जालें ॥ म्हणो निप्रिया प्रियगेळे ॥ हर्षमय तेले ॥ दुरिजया ॥ ७१ ॥ ऐसा जोईद मुक्त ॥ भयो
द्देगरहित ॥ ययाही वरिषक्त ॥ मायात दो ॥ ७२ ॥ तरितयाचा गामजमोहे ॥ काय सारो
तो पटियावो ॥ हे असो जिवें जिवो ॥ मासे नितो ॥ ७३ ॥ श्लोक ॥ अनपेक्षः शुचिर्दक्ष उदासी
नोगत व्यथः ॥ सर्वरिष परि त्यागीयो मूढतः समे प्रियः ॥ ७४ ॥ टिका ॥
जो निजार्जुन देंधाळा ॥ परिणामा आयुष्या आला ॥ पूर्ण ते सिजाला ॥ वलुषतो ॥ ७५ ॥ जया
चावस्यी पांडवा ॥ अपेक्षे नाहीं रिधावा ॥ सुखासि चढावा ॥ जयाचें असणें ॥ ७६ ॥ शुचि
गीत होये ॥ आणिल पापताप जाये ॥ परिते थेंही आहे ॥ बुडणें येक ॥ ७७ ॥ मोक्ष देउनि उदा
स ॥ काशी होय कीरसधर ॥ पणवे चावें लारो शरीर ॥ तिये गावें ॥ ७८ ॥ हिमवंत दोषरखा

॥ २४५ ॥

॥ अध्या ॥
॥ १२ ॥

॥ ९ ॥

रा॥ तेथें जिदिताचि हाणि होये॥ तैसें शुचित्व नोहे॥ सज्जनान्चे॥ १७६॥ खोलिये पारुने
 णिजे॥ तहं सत्की न बुडिजे॥ वरिरोकडा छाहिजे॥ नमरती मोक्ष॥ १७७॥ सतांचे निष्ठांग
 लगे॥ पायां ते जिणणें रांगे॥ तयांचें मंसांगे॥ शुचित्व कैसे॥ १७८॥ म्हणे निष्ठासो जो ऐसा॥
 शुचित्वें तीर्थां को वंसा॥ जेणे लंघविलें दिना॥ मनोमळां॥ १७९॥ आंत बाहेर चोखाळ॥
 चर्य जैसा निर्मळ॥ आणित्वा र्थिना दयाळ॥ देखाणा जो॥ १८०॥ व्यापक आणी उदा
 स॥ जैसें कांहे आकाश॥ तैसें जयाचें मानस॥ सर्वत्रगा॥ ८१॥ जो सार वेथे फिटला॥
 नेरा इदं निवटला॥ व्याधा हातो निमुटला॥ विहीगम॥ ८२॥ जैसा॥ ८२॥ तैसा जो स्वतंत्र सु
 खें॥ कोण्ही हों टक्कं नेदरे॥ नेणिजे गता फणें॥ लज्जा जैसी॥ ८३॥ आणिक मारि पाला
 गी॥ जया अहं दति नाहीं आंगी॥ जैसें निर्मंघन आगी॥ विशाबें विउरे॥ ८४॥ तैसा उप
 नाम चि सागा॥ जया गिया आला पेंगा॥ जो मोक्षा चिया आंगा॥ लिहिलो ऐसा॥ ८५॥
 अर्जुना हा गावो वेहं॥ जो सोहं साव सरोसरी॥ द्वैताचा पेल तिरी॥ निघों सरला॥ ८६॥

॥ गीताज्ञा ॥
॥ १० ॥

की शक्ति सुखा लागी ॥ आपण पांचि दोही सांगी ॥ वांटुनिया आंगी ॥ शैव के बाणी ॥ ८७ ॥
ये रां नावं मी ठेवी ॥ महा भजती वो जबरवी ॥ न भजे तया दावी ॥ योगिया जो ॥ ८८ ॥ तयाचे
आह्रां व्यसन ॥ आमचे तो विनिज ध्यान ॥ किं बहुना समाधान ॥ तो मिळे तें ॥ ८९ ॥ तया
लागी मज रूपायेणें ॥ तयाचे नियेथें असणें ॥ तया लोणकी जे जिवें प्राणें ॥ ऐसा पटियें ॥
१९० ॥ श्लोक ॥ यो न हृष्यति न द्वेष्टि न शोचति न कांक्षति ॥ शुभाशुभपरित्यागी शक्तिमान्नयः
स मे प्रियः ॥ १७ ॥ टिका ॥ जो आत्मलासा सारिखें ॥ गोमटे कांही चि नेदखे ॥ म्हणो निषेरा
विशेषें ॥ हरिखे जेना ॥ ११ ॥ आणि आपणचि विश्व जाला ॥ तरि से दभाव सहजचि गेला ॥
म्हणो निद्वेष बेला ॥ जया पुरुषा ॥ १२ ॥ पें आ पुलें साचें ॥ तें कल्यांती ही नवचे ॥ हें जाणो नि
गताचें ॥ न शोचि च जो ॥ १३ ॥ आणि जया पयें तें कांही नाहो ॥ तें जाला आपणचि आपु
ला गायी ॥ यया लागी जो कांही ॥ आकांक्षिना ॥ १४ ॥ वोखटे नौ हान गोमटे ॥ यया कारि
सया ही न भेटो ॥ शति दिवान घटो ॥ सूर्या जेसा ॥ १५ ॥ ऐसा बोधचि केवळ ॥ जो हो उनि

॥ १४९ ॥

अध्या ७
॥ १२ ॥

॥ १० ॥

असे निखिल ॥ त्याही वरिषजनशील ॥ मासाठायी ॥ ९६ ॥ तरितयाऐसें डुसरे ॥ आ
 म्हां पटियाचें सोयिरे ॥ नाहो गासाचो कारे ॥ तुझी व्याण ॥ ९७ ॥ श्लोक ॥ समः शत्रौ च मि
 त्रे च तथा मानापमानयोः ॥ शीतोष्णसुखदुःखेषु समः सीगविवर्जितम् ॥ ९८ ॥ टिका ॥ ९९ ॥
 पायाजियाचाठायी ॥ वैष्यमाचीवाचीनाही ॥ रिपू मैत्रांदोहो ॥ सारिखापाडा ॥ १०० ॥ कां
 धरिचीया उजेडकनावा ॥ पाररिब्यां आंघाक पाडावा ॥ हें नेणे चिपांडवा ॥ दीपजैसा ॥ १०१ ॥
 ओखांजवेयाद्यावघाली ॥ काळवणी जेणे केली ॥ तयां दोघां येकी चिसा उली ॥ वस्त्र
 जैसी ॥ १०२ ॥ नातरिकां दुसुदंड ॥ पाळीतया जैसा गोडा ॥ गाळीतया कड ॥ न केचिजे
 वा ॥ १०३ ॥ अरिमित्रां तैसा ॥ अजुना जो सा ॥ मानावमानां अना रिसा ॥ हो चिनेणे ॥ १०४ ॥
 तिहां ऋतुसमान ॥ जैसे कांहे गगन ॥ तैसे येक चिमान ॥ शीतोष्ण जया ॥ १०५ ॥ दक्षिणोत्त
 रमाकता ॥ मेरु जैसा पांडसुता ॥ तैसा दुसुखदुःखां प्राप्तां ॥ मध्यस्थ जो ॥ १०६ ॥ माधुर्य
 चंद्रिका ॥ सरिसी रायारै के ॥ तैसा जो सकळिकां ॥ मुतां सम ॥ १०७ ॥ अघवेया जगायेक ॥ से

॥ गीता ॥

॥ ११ ॥

अजैसे उदक ॥ तैसे जयाते तिहीं लोक ॥ आकाशित ॥ १० ॥ जो सब बाह्य सी ॥ सडुनियां
 लाग ॥ येका की बसे आंग ॥ आंगी ॥ ११ ॥ श्लोक ॥ तुल्य निंदा स्तुति मेनी स तुल्ये
 न केन चित् ॥ अनिकेत स्थिर मति सक्ति मान्ये प्रियो नरः ॥ ११ ॥ टिका ॥ जो निंदे तेने दो ॥
 स्तुती तेने न श्लाघे ॥ आकाशान लगे ॥ लप जैसा ॥ १२ ॥ तेसा निंदे आशि स्तुती ॥ मानु करिये
 की चिपांती ॥ विचरे प्राणवृत्ति ॥ जनों नि ॥ १३ ॥ माचल टिके दो नही ॥ बोलो निन के ते
 जाला मोनी ॥ सो गितां उन्मनी ॥ आनय ॥ १४ ॥ जो यथा लोभं न सीतोषे ॥ अलापे
 हं न पारुषे ॥ पाउसें विषा न सुके ॥ समुद्र जैसा ॥ १५ ॥ आशि वायु सिये के ठायी ॥ बिहू
 उजैसे नाहीं ॥ तेसान धरी चिकं हं ॥ आ ॥ १६ ॥ आघवाचि आकाश स्थित ॥
 जे दिवायु सिनित्यवस्ती ॥ ते बीजग चि वि ॥ स्थान जया ॥ १७ ॥ हे विश्व चि माझें घर ॥
 सुसीमति जयाची स्थिर ॥ किंबहु ॥ १८ ॥ आण पावि जाला ॥ १९ ॥ मागया ही वरि
 ॥ २० ॥ माझा फजनी आरु ॥ ते रितयातें मी माथां ॥ मुकुट करी ॥ २१ ॥ उत्तमा सिमस्त
 ॥ २२ ॥ खाला बिजे हं काय को लुक ॥ परिमान करिती तिहीं लोक ॥ पायवणीयां ॥ २३ ॥

॥ अर्घ्या ॥

॥ १२ ॥

॥ २४ ॥

॥ ११ ॥

तरि श्रद्धा वस्तु सों आदरुं ॥ करिता जाणिजे प्रकाश ॥ जरि होय श्रीगुरु ॥ सदा शिव ॥ २१७ ॥
 परिहें असो आतां ॥ महेशो तें बानितां ॥ आत्मनस्तति होतां ॥ संचार असे ॥ १८ ॥ यालागि
 हें नो हे ॥ म्हणितले रमाना हे ॥ अर्जुना मी वाहे ॥ शिरी जयाते ॥ १९ ॥ जे पुरुषार्थ सिद्धि
 चौथी ॥ घेउनि आपुला हाती ॥ निघाला कांति पंथा ॥ जगा देत ॥ २२० ॥ केवल्याचा अधि
 कारी ॥ मोक्षाची सोडी बांधी कुरी ॥ कांजळ चिया पुरी ॥ तळवट घे ॥ २१ ॥ म्हणुन तो न
 मस्कारुं ॥ तयातें आम्हां माथां मुगुट करी ॥ तयाची टांच धरुं ॥ हृदयां आम्हां ॥ २२ ॥ तया
 चिया गुणांचीं लेपां ॥ लेवउं आपुलिये वाणां ॥ तयाची कीर्ति श्रवणां ॥ आम्हां लेउं ॥ २३ ॥
 तो पाहावा हे डोहले ॥ म्हणो निमज अचक्षु सिडोले ॥ कां हातिचे निलीळा कमळे ॥
 सज्जी तया ॥ २४ ॥ दोहों वरि दोहूं ॥ फुजा आलों घेउनी ॥ आळिंगावया लागोनी ॥ तया
 चें आंग ॥ २२५ ॥ तयाच या संगचे निस्तुर वाडें ॥ मज विदेहा देह धरणें घडे ॥ किंबहु
 ना तो आवडे ॥ निरोपमा ॥ २६ ॥ तेणें सिं आम्हां मैत्र ॥ तेथें काय संपां विचित्र ॥ परितयाचें

गीताज्ञा
॥१२॥

हं चरित्रा आशंसिती जे ॥२७॥ तेही प्राणापनोते ॥ अवडती हें निरुते ॥ जे भक्त चरि
त्राते ॥ प्रसंशिता ॥२८॥ श्लोक ॥ ये तु धर्म्या मृतमिदं यथोक्तं पर्यपासते ॥ श्रद्धाधाना म
त्परमाभक्तास्ते तीव्रमेप्रियाः ॥२९॥ टिका ॥ जे हं अर्जुना साँ त ॥ सांगी तलें प्रस्तुत ॥
भक्तियोगासमस्त ॥ योगरूप ॥२९॥ जे मी प्रीति करी ॥ कामनी शिरसा धरी ॥ ये बढी हे
थोरी ॥ जिये स्खिती ॥२७॥ ते हे गोवीरम ॥ परमत धामा धर्म्य ॥ करिती प्रतीति गम्य ॥ हे
कोनियां जे ॥३१॥ परिनिरोपिल ॥ जेसा ॥ तेसा चिस्त ॥ तिमानसों ॥ मग सुक्षेत्रां जेसा ॥ पे
रणी जाली ॥३२॥ तेसा अहेचे निष्ठादरे ॥ जयांचा हृदयी विस्तारे ॥ जिवी जयांचा थारे ॥
अनुष्ठिता ॥३३॥ परिमाते पदमकरुनि ॥ ये ये अर्थी प्रेम धरुनी ॥ हें चि सर्वस्व मानु
नी ॥ धेति जे पैंगी ॥३४॥ पार्थागाजगो ॥ ते चि भक्त ते चियोगी ॥ उक्तीं तातयां लागी ॥ सदा
नज ॥३५॥ ते तीर्थ ते क्षेत्र ॥ जगो ते चि पवित्र ॥ भक्तिकथे सिमेत्र ॥ जयां पुरुषां ॥३६॥ आ
हं कर्तव्यांचें ध्यान ॥ तेष्वा मुचें देवता दर्शन ॥ तेवांचो निष्ठा न ॥ गोमटे नमनुं ॥३७॥

॥२४८॥

अध्या
॥१२॥

॥१२॥

तयांचें आम्हां व्यसन ॥ आमुचें ते निधिन धान ॥ किं बहना समाधान ॥ तो मिचे तें
 २३८ ॥ ऐं प्रेमळांची वार्ता ॥ जे अनुवाद ती पांडु सुता ॥ ते मानुं परम देवता ॥ आपुली
 जैसी ॥ २९ ॥ ऐसें निज जनानंदें ॥ तेणें जगादा दिं कंदें ॥ बोळिलें मुकुंदें ॥ संजय म्हणे ॥ २४० ॥
 रायाजो निर्मळ ॥ निष्कळ लोक दुपाळ ॥ शरणगाता प्रतिपाळ ॥ शरण्य जो ॥ ४१ ॥
 पें सुरसादृशीळ ॥ लोकाल नलीळ ॥ प्राणत प्रतिपाळ ॥ रेवळ जयाचा ॥ ४२ ॥ जो सत्त
 वत्सळ ॥ प्रेमळ जन प्रांजळ ॥ सत्यसेतु सवळ ॥ कळा निधी ॥ ४३ ॥ जो धर्म की
 र्ति धवळ ॥ अगाध दाने सरळ ॥ आतर्क सखळ ॥ बळिबंधन ॥ ४४ ॥ तो छछुर्जीवे
 कुं मिचा ॥ चक्रवर्ती निजांचा ॥ सारात सयन देवांचा ॥ आयिकत असो ॥ ४५ ॥ आतां
 येरावरी ॥ निरूपिती परी ॥ संजय म्हणे अवधारो ॥ धृतराष्ट्राते ॥ ४६ ॥ तेचि सखाळ
 कथा ॥ मरुटिया प्रतिपंधा ॥ ७ ॥ जे जे ॥ आतां ॥ अवधारि जो ॥ ४७ ॥ शानदेव
 म्हणे तुम्हां ॥ संतबोळ गावे तिष्ठ ॥ न्ही ॥ हे पांडविलों जी स्वामी ॥ निवृत्ति नाथो ॥ २४८ ॥

॥१२॥

॥गीताज्ञा॥

॥१३॥

(२६)

हरिः छंदसदिति श्रीमद्भगवद्गीतासूपनिषत्सु ब्रह्मविद्यायां योगशास्त्रे श्री
लच्छार्जुनसंवादे श्रीभगवत्पणिज्ञानदेवस्तोत्रोद्भवतटिकायां भक्तियोगोना
महादेशाध्यायः ॥१२॥ श्लोक ॥२०॥ बोविया ॥२४८॥ ॥ श्रीलच्छार्जुनं ॥ ॥

अध्या०

॥१२॥

॥२४९॥

॥१३॥

१३

मूळ प्रत पाहण्यासाठी संपर्क

इतिहासाचार्य वि.का. राजवाडे संशोधन मंडळ, धुळे
राजवाडे पथ, गल्ली नं. १, धुळे-४२४००१ (महाराष्ट्र)
दूरध्वनी क्रमांक (०२५६२) २३३८४८
Email ID : rajwademandaldhule@gmail.com